

Och, was ik maar bij moeder thuis gebleven

Spijt. Wie kent het niet?

Hadden we die vijfde gin-tonic maar niet gedronken gisterenavond, die pizza niet helemaal opgegeten, onze beste vriendin niet verteld wat we écht van haar nieuwe vriend denken. Of hadden we onze studies maar afgemaakt, nooit een relatie met die ene persoon aangegaan of die rotjob geen twintig jaar blijven uitvoeren.

Spijt kan vele vormen aannemen. Van iets kleins en triviaals tot levensveranderende beslissingen die verkeerd uitpakken – of die we nooit namen. Want je kan ook spijt hebben van iets dat je nooit deed. Ik denk zelfs dat dat weleens de meest voorkomende vorm van spijt zou kunnen zijn! Gek genoeg denken we dat iets niet doen betekent dat we geen beslissing moeten nemen, maar iets niet doen *is* een beslissing.

Soit. Waar heeft jouw personage spijt van?

Verwerk het in een van je reeds bestaande verhalen of weef er een nieuw verhaal rond. Spijt kan een ‘bijrol’ uitoefenen, iets zijn dat je personage meer ‘vlees’ geeft, hem of haar menselijker maakt, maar spijt kan net zo goed de grootste drijfveer van je protagonist zijn.

Dichters, schrijf een spijtbetuiging in dichtvorm. Aan jezelf, aan iemand die je kent of verzint, aan je kat, aan de jongere of oudere versie van jezelf.

Snelle schrijftip

Spijt roept heel wat vragen op, die heel interessant kunnen zijn om het karakter van je personage uit te diepen – en om zijn handelen te verklaren. Waar heeft je personage spijt van? Waarom? Gaat ze er goed mee om, of vreet het haar op vanbinnen? En doet ze er iets mee, of probeert ze het te verdringen?

Deze mail maakt deel uit van '[Een jaar lang verrekt toffe schrijfp opdrachten](#)', een online traject van schrijfster [Leen Raats](#).